

1 Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. **2** Ez kezdetben az Istennél vala. **3** Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett. **4** Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága; **5** És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. **6** Vala egy Istentől küldött ember, kinek neve János. **7** Ez jött tanúbizonysággul, hogy bizonytságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen ő általa. **8** Nem ő vala a világosság, hanem [jött,] hogy bizonytságot tegyen a világosságról. **9** Az igazi világosság eljött volt [már] a világba, a mely megvilágosít minden embert. **10** A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. **11** Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadják be őt. **12** Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek; **13** A kik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek. **14** És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. **15** János bizonytságot tett ő róla, és kiáltott, mondván: Ez vala, a kiről mondám: A ki utánam jő, előttem lett, mert előbb volt nálamnál. **16** És az ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért. **17** Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem [pedig] és az igazság Jézus Krisztus által lett. **18** Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, a ki az Atya kebelében van, az jelentette ki [őt.] **19** És ez a János bizonytságtétele, a mikor a zsidók papokat és Lévitákat küldöttek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: Kicsoda vagy te? **20** És megvallá és nem tagadá; és megvallá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus. **21** És kérdezik őt: Kicsoda tehát? Illés vagy-é te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-é te? És ő felele: Nem. **22** Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, a kik minket elküldöttek: Mit mondasz magad felől? **23** Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, a mint megmondotta Ésaiás próféta. **24** És

a küldöttek a farizeusok közül valók voltak: **25** És megkérdeék őt és mondának néki: Miért keresztelsz tehát, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta? **26** Felele nékik János, mondván: Én vízzel keresztetek; de köztetek van, a kit ti nem ismertek. **27** Ő az, a ki utánam jő, a ki előttem lett, a kinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíjját megoldjam. **28** Ezek Béthabarában lettek, a Jordánon túl, a hol János keresztel vala. **29** Másnap látá János Jézust ő hozzá menni, és monda: Ímé az Istennek ama báránya, a ki elveszi a világ bûneit! **30** Ez az, a kiről én ezt mondom: Én utánam jő egy férfiú, a ki előttem lett, mert előbb volt nálamnál. **31** És én nem ismertem őt; de hogy jelentessék Izráelnek, azért jöttem én, a ki vízzel keresztetek. **32** És bizonyágot tőn János, mondván: Láttam a Lelket leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék ő rajta. **33** És én nem ismertem őt; de a ki elkülde engem, hogy vízzel kereszteljek, az monda nékem: A kire látod a Lelket leszállani és rajta megnyugodni, az az, a ki keresztel Szent Lélekkel. **34** És én láttam, és bizonyágot tettem, hogy ez az Isten Fia. **35** Másnap ismét [ott] állt vala János és kettő az ő tanítványai közül; **36** És ránézvén Jézusra, a mint [ott] jár vala, monda: Ímé az Isten Báránya! **37** És hallá őt a két tanítvány, a mint szól vala, és követék Jézust. **38** Jézus pedig hátrafordulván és látván, hogy követik azok, monda nékik: **39** Mit kerestek? Azok pedig mondának néki: Rabbi, (a mi megmagyarázva azt teszi: Mester) hol lakol? **40** Monda nékik: Jőjjetek és lássátok meg. Elmenének és megláták, hol lakik; és nála maradának azon a napon: vala pedig körülbelül tíz óra. **41** A kettő közül, a kik Jánostól [ezt] hallották és őt követték vala, András volt az egyik, a Simon Péter testvére. **42** Találkozék ez először a maga testvérével, Simonnal, és monda néki: Megtaláltuk a Messiást (a mi megmagyarázva azt teszi: Krisztus); **43** És vezeté őt Jézushoz. Jézus pedig reá tekintvén, monda: Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hivatni (a mi megmagyarázva: Kőszikla). **44** A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozék Fileppel, és monda néki: Kövess engem! **45** Filep pedig Bethsaidából, az András és Péter városából való volt. **46** Találkozék Filep Nátánaellel, és monda néki:

A ki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát. **47** És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-e valami jó? Monda néki Filep: Jer és lásd meg! **48** Látá Jézus Nátánaelt ő hozzá menni, és monda ő felőle: Ímé egy igazán Izraelita, a kiből hamisság nincsen. **49** Monda néki Nátánael: Honnan ismeresz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt hitt téged Filep, láttalak téged, a mint a fügefa alatt voltál. **50** Felele Nátánael és monda néki: Rabbí, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel Királya! **51** Felele Jézus és monda néki: Hogy azt mondám néked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél. [(John 1:52) És monda néki: Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyilt eget, és az Isten angyalait, a mint felszállnak és leszállnak az ember Fiára.]

2

1 És harmadnapon menyegző lőn a galileai Kánában; és ott volt a Jézus anyja; **2** És Jézus is meghivaték az ő tanítványaival együtt a menyegzőbe. **3** És elfogyván a bor, a Jézus anyja monda néki: Nincs boruk. **4** Monda néki Jézus: Mi közöm nékem te hozzád, oh asszony? Nem jött még el az én óráim. **5** Mond az ő anyja a szolgáltnak: Valamit mond néktek, megtegyétek. **6** Vala pedig ott hat köveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül egybe-egybe két-három métréa fér vala. **7** Monda nékik Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És megtölték azokat színig. **8** És monda nékik: Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak. És vittek. **9** A mint pedig megízlelé a násznagy a borra lett vizet, és nem tudja vala, honnét van, (de a szolgálak tudták, a kik a vizet merítik vala), szólítá a násznagy a vőlegényt, **10** És monda néki: Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad. **11** Ezt az első jelt a galileai Kánában tevé Jézus, és megmutatá az ő dicsőségét; és hívének benne az ő tanítványai. **12** Azután leméne Kapernaumba, ő és az ő anyja és a testvérei és tanítványai; és ott maradának néhány napig, **13** Mert közel vala a zsidók husvétja, és felméne Jézus Jeruzsálembe. **14** És [ott] találá a

templomban az ökrök, juhok és galambok árúsait és a pénzváltókat, a mint ülnek vala: **15** És kötélből ostort csinálván, kiűzé mindnyájokat a templomból, az ökröket is a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kitölté, az asztalokat pedig feldönté; **16** És a galambárúsoknak monda: Hordjátok el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyámnak házát kalmárság házává. **17** Megemlékezének pedig az ő tanítványai, hogy meg van írva: A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem. **18** Felelének azért a zsidók és mondának néki: Micsoda jelt mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed? **19** Felele Jézus és monda nekik: Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt. **20** Mondának azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépíted azt? **21** Ő pedig az ő testének templomáról szól vala. **22** Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékezének az ő tanítványai, hogy ezt mondta; és hívének az írásnak, és a beszédnek, a melyet Jézus mondott vala. **23** A mint pedig Jeruzsálemben vala husvétkor az ünnepen, sokan hívének az ő nevében, látván az ő jeleit, a melyeket cselekszik vala. **24** Maga azonban Jézus nem bízza vala magát reájok, a miatt, hogy ő ismeré mindnyájokat, **25** És mivelhogy nem szorult rá, hogy valaki bizonytságot tegyen az emberről; mert magától [is] tudta, mi volt az emberben.

3

1 Vala pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere: **2** Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, a melyeket te teszel, hanem ha az Isten van veled. **3** Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. **4** Monda néki Nikodémus: Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é? **5** Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. **6** A mi testtől született, test az; és a mi Lélektől született, lélek az. **7** Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek újonnan születnetek. **8** A szél fű,

a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, a ki Lélektől született. **9** Felele Nikodémus és monda néki: Mimódon lehetnek ezek? **10** Felele Jézus és monda néki: Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket? **11** Bizony, bizony mondom néked, a mit tudunk, azt mondjuk, és a mit látunk, arról teszünk bizonytságot; és a mi bizonytságtételünket el nem fogadjátok. **12** Ha a földiekről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon hisztek, ha a mennyiekről szólok néktek? **13** És senki sem ment fel a mennybe, hanemha az, a ki a mennyből szállott alá, az embernek Fia, a ki a mennyben van. **14** És a miképen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképen kell az ember Fiának felemeltetnie. **15** Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. **16** Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. **17** Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. **18** A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. **19** Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. **20** Mert minden, a ki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek; **21** A ki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek. **22** Ezután elméne Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére; és ott időzék velök, és keresztelte. **23** János pedig szintén keresztel vala Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz. És oda járulának és megkeresztelkedének. **24** Mert János még nem vetteték a tömlöczbe. **25** Vetekedés támadta azért a János tanítványai és a judeaiak között a mosakodás felől. **26** És menének Jánoshoz és mondának néki: Mester! A ki veled vala a Jordánon túl, a kiről te bizonytságot tettél, ímé az keresztel, és hozzá megy mindenki. **27** Felele János és monda: Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott néki. **28** Ti magatok vagytok a bizonytságoim, hogy megmondtam: Nem vagyok én a Krisztus,

hanem hogy ő előtte küldtettem el. **29** A kinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, a ki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömem immár betelt. **30** Annak növekednie kell, nékem pedig alább szállanom. **31** A ki felülről jött, feljebb való mindenkinél. A ki a földről való, földi az és földieket szól; a ki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél. **32** És arról tesz bizonytságot, a mit látott és hallott; és az ő bizonyágtételét senki sem fogadja be. **33** A ki az ő bizonyágtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz. **34** Mert a kit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket. **35** Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent. **36** A ki hisz a Fiúban, örök élete van; a ki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.

4

1 Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János, **2** (Jóllehet Jézus maga nem keresztelt, hanem a tanítványai,) **3** Elhagyá Júdeát és elméne ismét Galileába. **4** Samárián kell vala pedig általmennie. **5** Megy vala azért Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, a melyet Jákób adott vala az ő fiának, Józsefnek. **6** Ott vala pedig a Jákób forrása. Jézus azért, az utazástól elfáradva, azonmód leüle a forráshoz. Mintegy hat óra vala. **7** Jöve egy samáriabeli asszony vizet meríteni; monda néki Jézus: Adj innom! **8** Az ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy enivalót vegyenek. **9** Monda azért néki a samáriai asszony: Hogy kérhetsz inni zsidó létedre én tőlem, a ki samáriai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal. **10** Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és [hogy] ki az, a ki ezt mondja néked: Adj innom!; te kérted volna őt, és adott volna néked élő vizet. **11** Monda néki az asszony: Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: hol vennéd tehát az élő vizet? **12** Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál, Jákóbnál, a ki nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószága is? **13** Felele Jézus és monda néki: Mindaz, a ki ebből a vízből

iszik, ismét megszomjúhozik: **14** Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne. **15** Monda néki az asszony: Uram, add nékem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jőjjek ide meríteni! **16** Monda néki Jézus: Menj el, hívd a férjedet, és jőjj ide! **17** Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Monda néki Jézus: Jól mondád, hogy: Nincs férjem; **18** Mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad. **19** Monda néki az asszony: Uram, látom, hogy te próféta vagy. **20** A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, a hol imádkozni kell. **21** Monda néki Jézus: Asszony, hidd el nékem, hogy eljő az óra, a mikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. **22** Ti azt imádjátok, a mit nem ismertek; mi azt imádjuk, a mit ismerünk: mert az idvesség a zsidók közül támadt. **23** De eljő az óra, és az most vagyon, amikor az igazi imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóiul. **24** Az Isten lélek: és a kik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják. **25** Monda néki az asszony: Tudom, hogy Messiás jő (a ki Krisztusnak mondatik); mikor az eljő, megjelent nekünk mindent. **26** Monda néki Jézus: Én vagyok az, a ki veled beszélek. **27** Eközben megjövénék az ő tanítványai; és csodálkozáznak, hogy asszonnyal beszélt; mindazáltal egyik sem mondá: Mit keresel? vagy: Mit beszélsz vele? **28** Ott hagyá azért az asszony a vedrét, és elméne a városba, és monda az embereknek: **29** Jertek, lássatok egy embert, a ki megmonda nékem mindent, a mit cselekedtem. Nem ez-é a Krisztus? **30** Kimenének azért a városból, és hozzá menének. **31** Aközben pedig kérék őt a tanítványok, mondván: Mester, egyél! **32** Ő pedig monda nekik: Van nékem eledelem, a mit egyem, a mit ti nem tudtok. **33** Mondának azért a tanítványok egymásnak: Hozott-é néki valaki enni? **34** Monda nekik Jézus: Az én eledelem az, hogy annak akaratját cselekedjem, a ki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem. **35** Ti nem azt mondjátok-é, hogy még négy hónap és eljő az aratás? Ímé, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket,

és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra. **36** És a ki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen. **37** Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató. **38** Én annak az aratására küldtelek titeket, a mit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok. **39** Abból a városból pedig sokan hívének benne a Samaritánusok közül annak az asszonynak beszédéért, a ki bizonyrágot tett vala, hogy: Mindent megmondott nékem, a mit cselekedtem. **40** A mint azért oda mentek hozzá a Samaritánusok, kérék őt, hogy maradjon náluk; és ott marada két napig. **41** És sokkal többen hívének a maga beszédéért, **42** És azt mondják vala az asszonynak, hogy: Nem a te beszédedért hiszünk immár: mert magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonynyal ez a világ idvezítője, a Krisztus. **43** Két nap mulva pedig kiméne onnét, és elméne Galileába. **44** Mert Jézus maga tett bizonyrágot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában. **45** Mikor azért beméne Galileába, befogadták őt a Galileabeliek, mivelhogy látták vala mindazt, a mit Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen; mert ők is elmentek vala az ünnepre. **46** Ismét a galileai Kánába méne azért Jézus, a hol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, a kinek a fia beteg vala. **47** Mikor ez meghallá, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, hozzá méne és kéré őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát; mert halálán vala. **48** Monda azért néki Jézus: Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek. **49** Monda néki a királyi ember: Uram, jőjj, mielőtt a gyermekem meghal. **50** Monda néki Jézus: Menj el, a te fiad él. És hitt az ember a szónak, a mit Jézus mondott néki, és elment. **51** A mint pedig már megy vala, elébe jövének az ő szolgái, és hírt hozának néki, mondván, hogy: A te fiad él. **52** Megtudakozá azért tőlük az órát, a melyben megkönnyebbedett vala; és mondának néki: Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz; **53** Megérté azért az atya, hogy abban az órában, a melyben azt mondá néki a Jézus, hogy: a te fiad él. És hitt ő, és az ő egész háza népe. **54** Ezt ismét második jel gyanánt tevé Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

1 Ezek után ünnepek vala a zsidóknak, és felméne Jézus Jeruzsálembe. **2** Van pedig Jeruzsálemben a Juh[kapu]nál egy tó, a melyet héberül Bethesdának neveznek. Öt tornácza van. **3** Ezekben feküvék a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. **4** Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: a ki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminémû betegségben volt. **5** Vala pedig ott egy ember, a ki harmincnyolcz esztendõt töltött betegségében. **6** Ezt a mint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta [úgy] van; monda néki: Akarsz-e meggyógyulni? **7** Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy a mikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem. **8** Monda néki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj! **9** És azonnal meggyógyula az ember, és felvevé nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala. **10** Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod! **11** Felele nékik: A ki meggyógyított engem, az mondá nekem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj. **12** Megkérdeék azért őt: Ki az az ember, a ki mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? **13** A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen. **14** Ezek után találkozáék vele Jézus a templomban, és monda néki: Ímé meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod! **15** Elméne az az ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus az, a ki őt meggyógyította. **16** És e miatt üldözõbe vevék a zsidók Jézust, és meg akarák őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. **17** Jézus pedig felele nékik: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom. **18** E miatt aztán még inkább meg akarák őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlõvé tévén magát az Istennel. **19** Felele azért Jézus, és monda nékik: Bizony, bizony mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert a miket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképen a Fiú is cselekszi. **20** Mert az

Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat néki, a miket ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd néki, hogy ti csudálkozzatok.

21 Mert a mint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is a kiket akar, megelevenít. **22** Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; **23** Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, a ki elküldte őt. **24** Bizony, bizony mondom néktek, hogy a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. **25** Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és a kik hallják, élnek. **26** Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: **27** És hatalmat ada néki az ítélettételre is, mivelhogy embernek fia. **28** Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, **29** És kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására. **30** Én semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem, az Atyáét. **31** Ha én teszek bizonytságot magamról, az én bizonytságtételem nem igaz. **32** Más az, a ki bizonytságot tesz rólam; és tudom, hogy igaz az a bizonytságtétel, a melylyel bizonytságot tesz rólam. **33** Ti elküldtetek Jánoshoz, és bizonytságot tett az igazságról. **34** De én nem embertől nyerem a bizonytságtételt; hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok. **35** Ő az égő és fénylő szövétnek vala, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában. **36** De nékem nagyobb bizonytságom van a Jánosénál: mert azok a dolgok, a melyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, a melyeket én cselekszem, tesznek bizonytságot rólam, hogy az Atya küldött engem. **37** A ki elküldött engem, maga az Atya is bizonytságot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok. **38** Az ő ígéje sincs maradandóan bennetek: mert a kit ő elküldött, ti annak nem hisztek. **39** Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti

örök életetek; és ezek azok, a melyek bizonytságot tesznek rólam; **40** És nem akartok hozzám jöni, hogy életetek legyen! **41** Dicsőséget emberektől nem nyerek. **42** De ismerlek benneteket, hogy az Istennek szeretete nincs meg bennetek: **43** Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem; ha más jöne a maga nevében, azt befogadnátok. **44** Mimódon hihettek ti, a kik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, a mely az egy Istentől van, nem keresitek? **45** Ne állítsátok, hogy én vádollar majd benneteket az Atyánál; van a ki vádol titeket, Mózes, a kiben ti reménykedtetek. **46** Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írt ő. **47** Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mimódon hisztek az én beszédeimnek?

6

1 Ezek után elméne Jézus a galileai tengeren, a Tiberiáson túl. **2** És nagy sokaság követé őt, mivelhogy látják vala az ő csodatételeit, a melyeket cselekszik vala a betegeken. **3** Felméne pedig Jézus a hegyre, és leüle ott a tanítványaival. **4** Közel vala pedig husvét, a zsidók ünnepe. **5** Mikor azért felemelé Jézus a szemeit, és látá, hogy nagy sokaság jö hozzá, monda Filepnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek? **6** Ezt pedig azért monda, hogy próbára tegye őt; mert ő maga tudta, mit akar vala cselekedni. **7** Felele néki Filep: Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindenikök kapjon valami keveset. **8** Monda néki egy az ő tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére: **9** Van itt egy gyermek, a kinek van öt árpa kenyere és két hala; de mi az ennyinek? **10** Jézus pedig monda: Ültessétek le az embereket. Nagy fű vala pedig azon a helyen. Leülének azért a férfiak, számszerint mintegy ötezeren. **11** Jézus pedig vevé a kenyeret, és hálát adván, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a leülteknek; hasonlóképen a halakból is, a mennyit akarnak vala. **12** A mint pedig betelének, monda az ő tanítványainak: Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen. **13** Összeszedék azért, és megtöltének tizenkét kosarat az öt árpa kenyérből való darabokkal, a melyek megmaradtak vala az evők után. **14** Az emberek azért látva a jelt,

a melyet Jézus tőn, mondának: Bizonylyal ez ama próféta, a ki eljövendő vala a világra. **15** Jézus azért, a mint észrevevé, hogy jőni akarnak és őt elragadni, hogy királylyá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre. **16** Mikor pedig estveledék, lemenének az ő tanítványai a tengerhez, **17** És beszállva a hajóba, mennek vala a tengeren túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még nem ment vala hozzájuk Jézus. **18** És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborog vala. **19** Mikor azért huszonöt, vagy harmincz futamatnyira bevezének, megláták Jézust, a mint jár vala a tengeren és a hajóhoz közeledik vala: és megrémülének. **20** Ő pedig monda nékik: Én vagyok, ne féljete! **21** Be akarák azért őt venni a hajóba: és a hajó azonnal ama földnél vala, a melyre menének. **22** Másnap a sokaság, a mely a tengeren túl állott vala, látva, hogy nem vala ott más hajó, csak az az egy, a melybe a Jézus tanítványai szállottak, és hogy Jézus nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai mentek el, **23** De jöttek [más] hajók Tiberiásból közel ahhoz a helyhez, a hol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr: **24** Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszállának ők is a hajókba, és elmenének Kapernaumba, keresvén Jézust. **25** És megtalálván őt a tengeren túl, mondának néki: Mester, mikor jöttél ide? **26** Felele nékik Jézus és monda: Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok. **27** Munkálkodjatok ne az eledelért, a mely elvész, hanem az eledelért, a mely megmarad az örök életre, a melyet az embernek Fia ád majd néktek; mert őt az Atya pecsételte el, az Isten. **28** Mondának azért néki: Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük? **29** Felele Jézus és monda nékik: Az az Isten dolga, hogy higyjetek abban, a kit ő küldött. **30** Mondának azért néki: Micsoda jelt mutatsz tehát te, hogy lássuk és higyjünk néked? Mit művelsz? **31** A mi atyáink a mannát ették a pusztában; a mint meg van írva: Mennyei kenyeret adott vala enniök. **32** Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret. **33** Mert az az Istennek kenyere, a mely mennyből száll alá, és életet ád a világnak. **34** Mondának azért néki: Uram,

mindenkor add nekünk ezt a kenyeret! **35** Jézus pedig monda nekik: Én vagyok az életnek ama kenyere; a ki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhezik, és a ki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha. **36** De mondtam néktek, hogy noha láttatok is engem, még sem hisztek. **37** Minden, a mit nékem ad az Atya, én hozzám jő; és azt, a ki hozzám jő, semmiképpen ki nem vetem. **38** Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem. **39** Az pedig az Atyának akarata, a ki elküldött engem, hogy a mit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámaszszam azt az utolsó napon. **40** Az pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámaszszam azt az utolsó napon. **41** Zúgolódának azért a zsidók ő ellene, hogy azt monda: Én vagyok az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá. **42** És mondanak: Nem ez-é Jézus, a József fia, a kinek mi ismerjük atyját és anyját? mimódon mondja hát ez, hogy: A mennyből szállottam alá? **43** Felele azért Jézus és monda nekik: Ne zúgolódjatok egymás között! **44** Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, a ki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. **45** Meg van írva a prófétáknál: És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott, és tanult, én hozzám jő. **46** Nem hogy az Atyát valaki látta, csak az, a ki Istentől van, az látta az Atyát. **47** Bizony, bizony mondom néktek: A ki én bennem hisz, örök élete van annak. **48** Én vagyok az életnek kenyere. **49** A ti atyáitok a mannat ették a pusztában, és meghaltak. **50** Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá, hogy kiki egyék belőle és meg ne haljon. **51** Én vagyok amaz élő kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, a melyet én adok, az én testem, a melyet én adok a világ életéért. **52** Tusakodának azért a zsidók egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nekünk a testét, hogy [azt] együk? **53** Mondta azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem iszszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. **54** A ki eszi az én testemet és iszsa az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. **55** Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital. **56** A ki eszi az

én testemet és iszsza az én véretem, az én bennem lakozik és én is abban. **57** A miként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, a ki engem eszik, él én általam. **58** Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá; nem úgy, a mint a ti atyáitok evék a mannát és meghalának: a ki ezt a kenyeret eszi, él örökké. **59** Ezeket mondá a zsinagógában, a mikor tanít vala Kapernaumban. **60** Sokan azért, a kik hallák [ezeket] az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt? **61** Tudván pedig Jézus ő magában, hogy e miatt zúgolódnak az ő tanítványai, monda nékik: Titeket ez megbotránkoztat? **62** Hát ha meglátjátok az embernek Fiát felszállani oda, a hol elébb vala?! **63** A lélek az, a mi megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, a melyeket én szólok néktek, lélek és élet. **64** De vannak némelyek közöttetek, a kik nem hisznek. Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, a kik nem hisznek, és ki az, a ki elárulja őt. **65** És monda: Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet én hozzám, hanemha az én Atyámtól van megadva néki. **66** Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele. **67** Monda azért Jézus a tizenkettőnek: Vajjon ti is el akartok-é menni? **68** Felele néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. **69** És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. **70** Felele nékik Jézus: Nem én választottalak-é ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög. **71** Értette pedig Júdás Iskáriótest, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

7

1 És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék. **2** Közel vala pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. **3** Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, a melyeket cselekszel. **4** Mert senki sem cselekszik titkon semmit, a ki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak. **5** Mert az ő atyjafiai sem hívének benne.

6 Monda azért nékik Jézus: Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van. **7** Titeket nem gyűlölhét a világ, de engem gyűlöl; mert én bizonyoságot teszek felőle, hogy az ő cselekedetei gonoszak. **8** Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem tölt be. **9** Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában. **10** A mint pedig felmenének az ő atyjafiai, akkor ő is felméne az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon. **11** A zsidók azért keresik vala őt az ünnepen, és mondának: Hol van ő? **12** És a sokaságban nagy zúgás vala ő miatta. Némelyek azt mondják vala, hogy jó ember; mások pedig azt mondják vala: Nem, hanem a népnek hitetője. **13** Mindamellettsenki sem beszélt vala nyíltan ő felőle a zsidóktól való félelem miatt. **14** Már-már az ünnep közepén azonban felméne Jézus a templomba, és tanít vala. **15** És csodálkozának a zsidók, mondván: Míódon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?! **16** Felele nékik Jézus és monda: Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, a ki küldött engem. **17** Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajjon Istentől van-é, vagy én magamtól szólok? **18** A ki magától szól, a maga dicsőségét keresi; a ki pedig annak dicsőségét keresi, a ki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság. **19** Nem Mózes adta-é néktek a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni? **20** Felele a sokaság és monda: Ördög van benned. Ki akar téged megölni? **21** Felele Jézus és monda nékik: Egy dolgot cselekvém, és mindnyájan csodáljátok. **22** Azért Mózes adta néktek a körülmetélkedést (nem mintha Mózesből való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmetélitek az embert. **23** Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne romoljon; én rám haragusztok-é, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton? **24** Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek! **25** Mondának azért némelyek a jeruzsálemiek közül: Nem ez-é az, a kit meg akarnak ölni? **26** És ímé nyíltan szól, és semmit sem szólnak néki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a Krisztus? **27** De jól tudjuk, honnan való ez; mikor pedig eljő a Krisztus, senki sem tudja, honnan való.

28 Kiálta azért Jézus a templomban, tanítván és mondván: Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, honnan való vagyok; és én magamtól nem jöttem, de igaz az, a ki engem elküldött, a kit ti nem ismertek. **29** Én azonban ismerem őt, mert ő tőle vagyok, és ő küldött engem. **30** Akarják vala azért őt megfogni; de senki sem veté reá a kezét, mert nem jött még el az ő órája. **31** A sokaság közül pedig sokan hívének ő benne; és azt mondják vala, hogy: A Krisztus mikor eljő, tehet-é majd több csodát azoknál, a melyeket ez tett? **32** Meghallák a farizeusok, a mint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgákat küldének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg őt. **33** Monda azért nékik Jézus: Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahhoz megyek, a ki elküldött engem. **34** Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda. **35** Mondának azért a zsidók magok között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajjon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani? **36** Micsoda beszéd ez, a melyet monda: Kerestek majd engem, és nem találtok meg; és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda? **37** Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék. **38** A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. **39** Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendőik valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg. **40** Sokan azért a sokaság közül, a mint hallák e beszédet, ezt mondják vala: Bizonynyal ez ama Próféta. **41** Némelyek mondának: Ez a Krisztus. Mások pedig mondának: Csak nem Galileából jön el a Krisztus? **42** Nem az írás mondta-é, hogy a Dávid magvából, és Bethlehemből, ama városból jön el a Krisztus, a hol Dávid vala? **43** Hasonlás lőn azért ő miatta a sokaságban. **44** Némelyek pedig közülök akarják vala őt megfogni, de senki sem veté reá a kezét. **45** Elmenének azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz; és mondának azok ő nékik: Miért nem hoztátok el őt? **46** Felelének a szolgák: Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember! **47** Felelének azért nékik a farizeusok: Vajjon ti is el vagytok-é hitetve? **48** Vajjon a

főemberek vagy a farizeusok közül hitt-é benne valaki? **49** De ez a sokaság, a mely nem ismeri a törvényt, átkozott! **50** Monda nékik Nikodémus, a ki éjjel ment vala ő hozzá, a ki egy vala azok közül: **51** Vajjon a mi törvényünk kárhoztatja-é az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik? **52** Felelének és mondának néki: Vajjon te is Galileus vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta. **53** És mindnyájan haza menének.

8

1 Jézus pedig elméne az Olajfák hegyére. **2** Jó reggel azonban ismét ott vala a templomban, és az egész nép hozzá méne; és leülvén, tanítja vala őket. **3** Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vivének hozzá, a kit házasságtörésen kaptak vala, és a középre állítván azt, **4** Mondának néki: Mester, ez az asszony tetten kaptott, mint házasságtörő. **5** A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz? **6** Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék őt, hogy legyen őt mivel vádolniok. Jézus pedig lehajolván, az ujjával ír vala a földre. **7** De mikor szorgalmazva kérdezik őt, felegyenesedve monda nékik: A ki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ. **8** És újra lehajolván, írt vala a földre. **9** Azok pedig [ezt] hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt vala és az asszony a középen állva. **10** Mikor pedig Jézus felegyenesedék és senkit sem láta az asszonyon kívül, monda néki: Asszony, hol vannak azok a te vádlóid? Senki sem kárhoztatott-é téged? **11** Az pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda néki: Én sem kárhoztatlak: eredj el és többé ne vétkezzél! **12** Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: a ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága. **13** Mondának azért néki a farizeusok: Te magadról teszel bizonytságot; a te bizonytságtételed nem igaz. **14** Felele Jézus és monda nékik: Ha magam teszek is bizonytságot magamról, az én bizonytságtételem igaz; mert tudom honnan jöttem és hová megyek; ti

pedig nem tudjátok honnan jövök és hová megyek. **15** Ti test szerint ítélték, én nem ítélek senkit. **16** De ha ítélek is én, az én ítéletem igaz; mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, a ki küldött engem. **17** A ti törvényetekben is meg van pedig írva, hogy két ember bizonyágtétele igaz. **18** Én vagyok a ki bizonyágot teszek magamról, és bizonyágot teszek rólam az Atya, a ki küldött engem. **19** Mondának azért néki: Hol van a te Atyád? Felele Jézus: Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek. **20** Ezeket a beszédeket mondá Jézus a kincstartó helyen, a mikor tanít vala a templomban; és senki sem fogta meg őt, mert még nem jött el az ő órája. **21** Ismét monda azért nékik Jézus: Én elmegyek, és kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: a hová én megyek, ti nem jöhettek oda. **22** Mondának azért a zsidók: Avagy megöli-é magát, hogy azt mondja: A hová én megyek, ti nem jöhettek oda? **23** És monda nékik: Ti innét alól valók vagytok, én onnét felül való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem vagyok e világból való. **24** Azért mondám néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben. **25** Mondának azért néki: Ki vagy te? És monda nékik Jézus: A mit eleitől fogva mondok is néktek. **26** Sok beszélni és ítélni valóm van felőletek: de igaz az, a ki küldött engem; és én azokat beszélem a világnak, a miket tőle hallottam vala. **27** Nem vevék észre, hogy az Atyáról szól vala nékik. **28** Monda azért nékik Jézus: Mikor felemelitek az embernek Fiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok és semmit sem cselekszem magamtól, hanem a mint az Atya tanított engem, úgy szólok. **29** És a ki küldött engem, én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek. **30** A mikor ezeket mondá, sokan hívének ő benne. **31** Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonynyal az én tanítványaim vagytok; **32** És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket. **33** Felelének néki: Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: mimódon mondod te, hogy szabadokká lesztek? **34** Felele nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, a ki bűnt cselekszik, szolgálja a

bűnnek. **35** A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad [ott] mindörökké. **36** Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek. **37** Tudom, hogy Ábrahám magva vagytok; de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok. **38** Én azt beszélem, a mit az én Atyámnál láttam; ti is azt cselekszitek azért, a mit a ti atyátoknál láttatok. **39** Felelének és mondának néki: A mi atyánk Ábrahám. Monda nekik Jézus: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek. **40** Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, a ki az igazságot beszéltem néktek, a melyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte. **41** Ti a ti atyátok dolgait cselekszitek. Mondának azért néki: Mi nem paráznaságból születtünk; egy atyánk van, az Isten. **42** Monda azért nekik Jézus: Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem; mert nem is magamtól jöttem, hanem ő küldött engem. **43** Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat. **44** Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. **45** Mivelhogy pedig én igazságot szólok, nem hisztek nékem. **46** Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek ti nékem? **47** A ki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit; azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istentől valók. **48** Felelének azért a zsidók és mondának néki: Nem jól mondjuk-é mi, hogy te Samaritánus vagy, és ördög van benned? **49** Felele Jézus: Nincs én bennem ördög; hanem tisztelem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem. **50** Pedig én nem keresem az én dicsőségemet: van a ki keresi és megítéli. **51** Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké. **52** Mondának azért néki a zsidók: Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is; és te azt mondod: Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált örökké. **53** Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál Ábrahámnál, a ki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod te magadat? **54** Felele Jézus: Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám

az, a ki dicsőít engem, a kiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, **55** És nem ismeritek őt: de én ismerem őt; és ha azt mondom, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt, és az ő beszédét megtartom. **56** Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült. **57** Mondának azért néki a zsidók: Még ötven esztendő nem vagy, és Ábrahámot láttad? **58** Monda nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. **59** Köveket ragadának azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködék, és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen módon eltávozék.

9

1 És a mint eltávozék, látta egy embert, a ki születésétől fogva vak vala. **2** És kérdezik őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született? **3** Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. **4** Nékem cselekednem kell annak dolgait, a ki elküldött engem, a míg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. **5** Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok. **6** Ezeket mondván, a földre köpe, és az ő nyálából sárt csinála, és rákené a sarat a vak szemekre, **7** És monda néki: Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában (a mi azt jelenti: Küldött). Elméne azért és megmosakodék, és megjöve látva. **8** A szomszédok azért, és a kik az előtt látták azt, hogy vak vala, mondának: Nem ez-é az, a ki [itt] szokott ülni és koldulni? **9** Némelyek azt mondák, hogy: Ez az; mások pedig, hogy: Hasonlít hozzá. Ő azt mondá, hogy: Én vagyok [az]. **10** Mondának azért néki: Mimódon nyiltak meg a te szemeid? **11** Felele az és monda: Egy ember, a kit Jézusnak mondanak, sarat készíté és rákené a szemeimre, és monda nékem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, megjöve látásom. **12** Mondának azért néki: Hol van az? Monda: Nem tudom. **13** Vivék őt, a ki előbb még vak volt, a farizeusokhoz. **14** Mikor pedig Jézus a sarat csinálá és felnyitá ennek szemeit, szombat vala. **15** Szintén a farizeusok is megkérdézik azért őt, mimódon jött meg a látása?

Ő pedig monda nékik: Sarat tőn szemeimre, és megmosakodám, és látok. **16** Mondának azért némelyek a farizeusok közül: Ez az ember nincsen Istentől, mert nem tartja meg a szombatot. Mások mondának: Mimódon tehet bűnös ember ilyen jeleket? És hasonlás lőn közöttük. **17** Újra mondának a vaknak: Te mit szólsz ő róla, hogy megnyitá a szemeidet? Ő pedig monda: Hogy próféta. **18** Nem hívék azért a zsidók róla, hogy vak vala és megjöve a látása, mígnem előhívák annak szüleit, a kinek megjöve a látása, **19** És megkérdézék azokat, mondván: Ez a ti fiatok, a kiről azt mondjátok, hogy vakon született? mimódon lát hát most? **20** Felelének nékik annak szülei és mondának: Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született: **21** De mimódon lát most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: elég idős [már] ő; őt kérdezzétek; ő beszéljen magáról. **22** Ezeket mondák annak szülei, mivelhogy félnek vala a zsidóktól: mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, rekesztessék ki a gyülekezetből. **23** Ezért mondák annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezzétek. **24** Másodszor is szólíták azért az embert, a ki vak vala, és mondának néki: Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. **25** Felele azért az és monda: Ha bűnös-é, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok. **26** Újra mondák pedig néki: Mit csinált veled? Mimódon nyitotta meg a szemeidet? **27** Felele nékik: Már mondám néktek és nem hallátok: miért akarjátok újra hallani? avagy ti is az ő tanítványai akartok lenni? **28** Szidalmazák azért őt és mondának: Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk. **29** Mi tudjuk, hogy Mózeszel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való. **30** Felele az ember és monda nékik: Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szemeimet megnyitotta. **31** Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket; hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. **32** Öröktől fogva nem hallaték, hogy vakon születtnek szemeit valaki megnyitotta volna. **33** Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhetnék. **34** Felelének és mondának néki: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kiveték őt. **35** Meghallá Jézus, hogy kiveték azt; és találkozván vele, monda néki: Hiszel-é te az Isten

Fiában? **36** Felele az és monda: Ki az, Uram, hogy higgyek benne? **37** Monda pedig néki Jézus: Láttad is őt, és a ki beszél veled, az az. **38** Az pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá Őt. **39** És monda Jézus: Ítélet végett jöttem én e világra, hogy a kik nem látnak, lássanak; és a kik látnak, vakok legyenek. **40** És hallák ezeket némely farizeusok, a kik vele valának, és mondának néki: Avagy mi is vakok vagyunk-é? **41** Monda nekik Jézus: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.

10

1 Bizony, bizony mondom néktek: A ki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan hág be, tolvaj az és rabló. **2** A ki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. **3** Ennek az ajtónálló [ajtót] nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevéken szólítja, és kivezeti őket. **4** És mikor kiereszti az ő juhait, előttök megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. **5** Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. **6** Ezt a példázatot mondá nekik Jézus; de ők nem értették, mi az, a mit szól vala nekik. **7** Újra monda azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. **8** Mindazok, a kik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok. **9** Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál. **10** A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővülködjenek. **11** Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. **12** A béres pedig és a ki nem pásztor, a kinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jőni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. **13** A béres pedig [azért] fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. **14** Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem [is] ismernek az enyéim, **15** A miként ismer engem az Atya, és én [is] ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért. **16** Más juhaim is vannak nékem, a melyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómra;

és léssen egy akol [és] egy pásztor. **17** Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. **18** Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól. **19** Újra hasonlós lőn a zsidók között e beszédek miatt. **20** És sokan mondják vala közülök: Ördög van benne és bolondozik, mit hallgattok reá? **21** Mások mondának: Ezek nem ördöngősnek beszédei. Vajjon az ördög megnyithatja-é a vakok szemeit? **22** Lőn pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél vala; **23** És Jézus a templomban, a Salamon tornáczában jár vala. **24** Körülvevék azért őt a zsidók, és mondának néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyilván! **25** Felele nékik Jézus: Megmondtam néktek, és nem hiszitek: a cselekedetek, a melyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonytságot rólam. **26** De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. A mint megmondtam néktek: **27** Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem: **28** És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. **29** Az én Atyám, a ki [azokat] adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki [azokat] az én Atyámnak kezéből. **30** Én és az Atya egy vagyunk. **31** Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék őt. **32** Felele nékik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem? **33** Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat. **34** Felele nékik Jézus: Nincs-é megírva a ti törvényetekben: Én mondám: Istenek vagytok? **35** Ha azokat isteneknek mondá, a kikhez az Isten beszéde lőn (és az írás fel nem bontható), **36** Arról mondjátok-é ti, a kit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondám: Az Isten Fia vagyok?! **37** Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nékem; **38** Ha pedig azokat cselekszem, ha nékem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és

elhigyjétek, hogy az Atya én bennem van, és én ő benne vagyok. **39** Ismét meg akarák azért őt fogni; de kiméne az ő kezökből. **40** És újra elméne túl a Jordánon, arra a helyre, a hol János először keresztelt vala; és ott marada. **41** És sokan menének ő hozzá és mondják vala, hogy: János nem tett ugyan semmi csodát; de mindaz, a mit János e felől mondott, igaz vala. **42** És sokan hívének ott ő benne.

11

1 Vala pedig egy beteg, Lázár, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Márthának falujából. **2** Az a Mária volt pedig az, a kinek a testvére Lázár beteg vala, a ki megkente vala az Urat kenettel és a hajával törle meg annak lábait. **3** Küldének azért a testvérek ő hozzá, mondván: Uram, ímé, a kit szeretsz, beteg. **4** Jézus pedig, a mikor ezt hallotta, monda: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia. **5** Szereti vala pedig Jézus Márthát és annak nőtestvérét, és Lázárt. **6** Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, a hol vala. **7** Ez után aztán monda tanítványainak: Menjünk ismét Júdeába. **8** Mondának néki a tanítványok: Mester, most akarnak vala téged megkövezni a Júdabeliek, és újra oda mégy? **9** Felele Jézus: Avagy nem tizenkét órája van-é a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát. **10** De a ki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság. **11** Ezeket mondá; és ezután monda nekik: Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsem őt. **12** Mondának azért az ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meggyógyul. **13** Pedig Jézus annak haláláról beszélt; de ők azt hitték, hogy álomnak alvásáról szól. **14** Ekkor azért nyilván monda nekik Jézus: Lázár megholt. **15** És örülök, hogy nem voltam ott, ti érettetek, hogy higyjetek. De menjünk el ő hozzá! **16** Monda azért Tamás, a ki Kettősnek mondatik, az ő tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele. **17** Elmenvén azért Jézus, úgy találá, hogy az már négy napja vala sírban. **18** Bethánia pedig közel vala Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamatnyira; **19** És a zsidók közül sokan mentek vala Márthához

és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérök felől. **20** Mártha azért, a mint hallja vala, hogy Jézus jő, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala. **21** Monda azért Mártha Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. **22** De most is tudom, hogy a mit csak kérsz az Istentől, megadja néked az Isten. **23** Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred. **24** Monda néki Mártha: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon. **25** Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; **26** És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt? **27** Monda néki: Igen Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, a ki e világra jövendő vala. **28** És a mint ezeket mondotta vala, elméne, és titkon szólítá az ő testvérét Máriát, mondván: A Mester itt van és hív téged. **29** Mihelyt ez hallá, felkele hamar és hozzá méne. **30** Jézus pedig nem ment vala még be a faluba, hanem azon a helyen vala, a hová Mártha elébe ment vala. **31** A zsidók azért, a kik ő vele otthon valának és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhoz megy, hogy ott sírjon. **32** Mária azért, a mint oda ére, a hol Jézus vala, meglátván őt, az ő lábaihoz esék, mondván néki: Uram, ha itt voltál volna, nem halt volna meg az én testvérem. **33** Jézus azért, a mint látja vala, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók [is,] elbúsula lelkében és igen megrendüle. **34** És monda: Hová helyeztétek őt? Mondának néki: Uram, jer és lásd meg! **35** Könnyekre fakadt Jézus. **36** Mondának azért a zsidók: Ímé, mennyire szerette őt! **37** Némelyek pedig mondának közülök: Nem megtehetette volna-é ez, a ki a vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg? **38** Jézus pedig újra felindulva magában, oda megy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg vala, és kő fekvék rajta. **39** Monda Jézus: Vegyétek el a követ. Monda néki a megholtak nőtestvére, Mártha: Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos. **40** Monda néki Jézus: Nem mondtam-é néked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét? **41** Elvevék azért a követ onnan, a hol a megholt fekszik vala. Jézus pedig felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, hálát adok néked, hogy meghallgattál engem. **42** Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem; csak a körülálló

sokaságért mondtam, hogy elhigyjék, hogy te küldtél engem. **43** És mikor ezeket mondá, fenszóval kiálta: Lázár, jőjj ki! **44** És kijöve a megholt, lábain és kezein kötelékekkel megkötözve, és az orcája kendővel vala leborítva. Monda nékik Jézus: Oldozzátok meg őt, és hagyjátok menni. **45** Sokan hívének azért ő benne ama zsidók közül, a kik Máriához mentek vala, és láták, a miket cselekedett vala. **46** De némelyek azok közül elmenének a farizeusokhoz, és elbeszélék nékik, a miket Jézus cselekedett vala. **47** Egybegyűjték azért a papifejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondának: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodát mível. **48** Ha ekképen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet. **49** Egy pedig ő közülök, Kajafás, a ki főpap vala abban az esztendőben, monda nékik: Ti semmit sem tudtok. **50** Meg sem gondoljátok, hogy jobb nékünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen. **51** Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap vala, jövendőt monda, hogy Jézus meg fog halni a népért; **52** És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse. **53** Ama naptól azért azon tanakodának, hogy őt megöljék. **54** Jézus azért nem jár vala többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az ő tanítványaival. **55** Közel vala pedig a zsidók husvétja: és sokan menének fel Jeruzsálembe a vidékről husvét előtt, hogy megtisztuljanak. **56** Keresék azért Jézust, és szólnak vala egymással a templomban állva: Mit gondoltok, hogy nem jön-é fel az ünnepre? **57** A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsolatot adának, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse meg, hogy őt megfogják.

12

1 Jézus azért hat nappal a husvét előtt méne Bethániába, a hol a megholt Lázár vala, a kit feltámasztott a halálból. **2** Vacsorát készítének azért ott néki, és Mártha szolgál vala fel; Lázár pedig egy vala azok közül, a kik együtt ülnek vala ő vele. **3** Mária azért elővévén egy font igazi, drága

nárdusból való kenetet, megkené a Jézus lábait, és megtörlé annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelék a kenet illatával. **4** Monda azért egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, a ki őt elárulandó vala: **5** Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és [miért nem] adták a szegényeknek? **6** Ezt pedig nem azért monda, mintha néki a szegényekre volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj vala, és nála vala az erszény, és amit abba tesznek vala, elcsené. **7** Monda azért Jézus: Hagyj békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt. **8** Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok. **9** A zsidók közül azért nagy sokaság értesült vala arról, hogy ő ott van: és oda menének nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, a kit feltámasztott a halálból. **10** A papifejedelmek pedig tanácskoznak, hogy Lázárt is megöljék; **11** Mivelhogy a zsidók közül sokan ő miatta menének oda és hívének a Jézusban. **12** Másnap a nagy sokaság, a mely az ünnepre jött vala, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jő, **13** Pálmaágakat vőn, és kiméne elébe, és kiált vala: Hozsánna: Áldott, a ki jő az Úrnak nevében, az Izráelnek ama királya! **14** Találván pedig Jézus egy szamarat, felüle arra, a mint meg van írva: **15** Ne félj Sionnak leánya: Ímé a te királyod jő, számárnak vehén ülve. **16** Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem mikor megdicsőítették Jézus, akkor emlékezének vissza, hogy ezek ő felőle vannak megírva, és [hogy] ezeket mívelték ő vele. **17** A sokaság azért, a mely ő vele vala, mikor kihívta Lázárt a koporsóból és feltámasztotta őt a halálból, bizonyoságot tőn. **18** Azért is méne ő elébe a sokaság, mivel hallá, hogy ezt a csodát mívelte vala. **19** Mondának azért a farizeusok egymás között: Látjátok-é, hogy semmit sem értek? Ímé, [mind] e világ ő utána megy. **20** Néhány görög is vala azok között, a kik felmenének, hogy imádkozzanak az ünnepen: **21** Ezek azért a galileai Bethsaidából való Filephez menének, és kérék őt, mondván: Uram, látni akarjuk a Jézust. **22** Megy vala Filep és szóla Andrásnak, és viszont András és Filep szóla Jézusnak. **23** Jézus pedig felele nekik, mondván: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia. **24** Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földbe esett gabonamag el

nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. **25** A ki szereti a maga életét, elveszti azt; és a ki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. **26** A ki nékem szolgál, engem kövessen; és a hol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és a ki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya. **27** Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától. De azért jutottam ez órára. **28** Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! Szózat jöve azért az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem. **29** A sokaság azért, a mely [ott] állt és hallotta vala, azt mondá, hogy mennydörgött; mások mondának: Angyal szólt néki. **30** Felele Jézus és monda: Nem én érettem lőn e szó, hanem ti érettetek. **31** Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme: **32** És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonszok. **33** Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia. **34** Felele néki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia? **35** Monda azért nékik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, a míg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és a ki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. **36** Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek. Ezeket mondá Jézus, és elmenvén, elrejtőzködék előlük. **37** És noha ő ennyi jelt tett vala előttük, mégsem hívének ő benne: **38** Hogy beteljesedjék az Éσαιás próféta beszéde, a melyet monda: Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg? **39** Azért nem hihetnek vala, mert ismét monda Éσαιás: **40** Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívöket; hogy szemeikkel ne lássanak és szívökkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. **41** Ezeket mondá Éσαιás, a mikor látá az ő dicsőségét; és beszéle ő felőle. **42** Mindazáltal a főemberek közül is sokan hívének ő benne: de a farizeusok miatt nem vallák be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből: **43** Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét. **44** Jézus pedig kiálta és monda: A ki hisz én bennem, nem én bennem hisz, hanem abban, a ki elküldött engem. **45** És a ki engem lát, azt látja, a ki

küldött engem. **46** Én világossággul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, a ki én bennem hisz. **47** És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. **48** A ki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, a ki őt kárhoztassa: a beszéd, a melyet szólottam, az kárhoztatja azt az utolsó napon. **49** Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, a ki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. **50** És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. A miket azért én beszélek, úgy beszélem, a mint az Atya mondotta vala nékem.

13

1 A husvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket. **2** És vacsora közben, a mikor az ördög belesugalta már Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, **3** Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy, **4** Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját; és egy kendőt vévén, körülköté magát. **5** Azután vizet tölte a medenczébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörölni a kendővel, a melylyel körül van kötve. **6** Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, te mosod-é meg az én lábaimat? **7** Felele Jézus és monda néki: A mit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted. **8** Monda néki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felele néki Jézus: Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzám. **9** Monda néki Simon Péter: Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is! **10** Monda néki Jézus: A ki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. **11** Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondá: Nem vagytok mindnyájan tiszták! **12** Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülvén, monda nékik: Értitek-é, hogy mit cselekedtem veletek? **13** Ti engem így hívtok:

Mester, és Uram . És jól mondjátok, mert az vagyok. **14** Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. **15** Mert példát adtam néktek, hogy a miképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjétek. **16** Bizony, bizony mondom néktek: A szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, a ki azt küldte. **17** Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket. **18** Nem mindnyájatokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: A ki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem. **19** Most megmondom néktek, mielőtt meglenne, hogy mikor meglesz, higyjétek majd, hogy én vagyok. **20** Bizony, bizony mondom néktek: A ki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; a ki pedig engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. **21** Mikor ezeket mondja vala Jézus, igen nyugtalankodék lelkében, s bizonyoságot tőn, és monda: Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy ti közületek elárul engem. **22** A tanítványok ekkor egymásra tekintének bizonytalankodva, [hogy]kiről szól. **23** Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugszik vala, a kit szeret vala Jézus. **24** Int azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, a kiről szól? **25** Az pedig a Jézus kebelére hajolván, monda néki: Uram, ki az? **26** Felele Jézus: Az, a kinek én a bemártott falatot adom. És bemártván a falatot, adá Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának. **27** És a falat után akkor beméne abba a Sátán. Monda azért néki Jézus: A mit cselekszel, hamar cselekedjed. **28** Ezt pedig senki sem érté a leültek közül, miért monda néki. **29** Némelyek ugyanis állíták, mivelhogy az erszény Júdásnál vala, hogy azt mondá néki Jézus: Vedd meg, a mikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek. **30** Az pedig, mihelyt a falatot elvevé, azonnal kiméne: vala pedig éjszaka. **31** Mikor azért kiment vala, monda Jézus: Most dicsőítették meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőítették ő benne. **32** Ha megdicsőítették ő benne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és ezennel megdicsőíti őt. **33** Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de a miként a zsidóknak mondám, hogy: A hová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom. **34** Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást

szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. **35** Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. **36** Monda néki Simon Péter: Uram, hová mégy? Felele néki Jézus: A hová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; utóbb azonban utánam jössz. **37** Monda néki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom éretted! **38** Felele néki Jézus: Az életedet adod érettem? Bizony, bizony mondom néked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.

14

1 Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higyjetek Istenben, és higyjetek én bennem. **2** Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem [volna], megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek néktek. **3** És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy a hol én vagyok, ti is ott legyetek. **4** És hogy hová megyek én, tudjátok; az útat is tudjátok. **5** Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mimódon tudhatjuk azért az útat? **6** Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam. **7** Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt. **8** Monda néki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk! **9** Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? a ki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát? **10** Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, a melyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat. **11** Higyjetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higyjetek nékem. **12** Bizony, bizony mondom néktek: A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. **13** És akármit kértek majd az

én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. **14** Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. **15** Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. **16** És én kérem az Atyát, és más vígasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. **17** Az igazságnak ama Lelkét: a kit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. **18** Nem hagylak titeket árvakul; eljövök ti hozzátok. **19** Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok. **20** Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti én bennem, és én ti bennetek. **21** A ki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak. **22** Monda néki Júdás (nem az Iskáriótes): Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak? **23** Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. **24** A ki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, a ki küldött engem. **25** Ezeket beszéltem néktek, a míg veletek valék. **26** Ama vígasztaló pedig, a Szent Lélek, a kit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, a miket mondtam néktek. **27** Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen! **28** Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál. **29** És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne: hogy a mikor majd meglesz, higgyetek. **30** Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije; **31** De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, a mint az én Atyám parancsolta nékem: keljete fel, menjünk el innen.

1 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. **2** Minden szőlővesszőt, a mely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, a mely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. **3** Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, a melyet szóltam néktek. **4** Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképen ti sem, hanemha én bennem maradtok. **5** Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. **6** Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek. **7** Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, a mit csak akartok, és meglesz az néktek. **8** Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjétek; és legyetek nékem tanítványaim. **9** A miképen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. **10** Ha [a]z én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; a miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. **11** Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék. **12** Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképen én szerettelek titeket. **13** Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. **14** Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek. **15** Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátaimnak mondottalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek. **16** Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjétek és gyümölcsöt teremjétek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek. **17** Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek. **18** Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem elébb gyűlölt ti nálatoknál. **19** Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, a mi az övé; de mivelhogy nem

vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. **20** Emlékezzetek meg ama beszédekről, a melyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. **21** De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, a ki küldött engem. **22** Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket. **23** A ki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. **24** Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat. **25** De [azért lőn így,] hogy beteljesedjék a mondás, a mely megiratott az ő törvényökben: Ok nélkül gyűlöltek engem. **26** Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, a kit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, a ki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot. **27** De ti is bizonyosságot tesztek; mert kezdettől fogva én velem vagytok.

16

1 Ezeket beszéltem néktek, hogy meg ne botránkozzatok. **2** A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy a ki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik. **3** És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. **4** Ezeket pedig azért beszéltem néktek, hogy a mikor eljő az az idő, megemlékezzetek róluk, hogy én mondtam néktek. De ezeket kezdettől fogva nem mondtam néktek, mivelhogy veletek valék. **5** Most pedig elmegyek ahhoz, a ki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy? **6** Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem néktek, a szomorúság eltöltötte a szíveteket. **7** De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok. **8** És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: **9** Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem; **10** És igazság

tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; **11** Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett. **12** Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. **13** De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. **14** Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. **15** Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondom, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek. **16** Egy kevés [idő,] és nem láttok engem; és ismét egy kevés [idő,] és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek. **17** Mondának azért az ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, a mit nekünk mond: Egy kevés [idő,] és nem láttok engem; és ismét egy kevés [idő,] és megláttok majd engem; és: mert én az Atyához megyek? **18** Mondának azért: Mi az a kevés [idő,] a miről szól? Nem tudjuk, mit mond. **19** Megérté azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és monda nekik: Arról tudakozzátok-é egymást, hogy azt mondom: Egy kevés [idő,] és nem láttok engem; és ismét egy kevés [idő,] és megláttok majd engem? **20** Bizony, bizony mondom néktek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok öröme fordul. **21** Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszûli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. **22** Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket. **23** És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy a mit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. **24** Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen. **25** Ezeket példázatokban mondtam néktek; de eljő az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd néktek, hanem nyíltan beszélek néktek az Atyáról. **26** Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát ti érettetek; **27** Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem

ki. **28** Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához. **29** Mondának néki az ő tanítványai: Ímé, most nyíltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz. **30** Most tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hiszszük, hogy az Istentől jöttél ki. **31** Felele nékik Jézus: Most hiszitek? **32** Ímé eljő az óra, és immár eljött, hogy szétoszoljatok kiki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. **33** Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok léssen; de bízzatok: és meggyőztem a világot.

17

1 Ezeket beszélte Jézus; és felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged; **2** A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál. **3** Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust. **4** Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, a melyet reám bízta, hogy végezzem azt. **5** És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, a melylyel bírtam te nálad a világ létele előtt. **6** Megjelentettem a te nevedet az embereknek, a kiket e világból nékem adtál: tiéid valának, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották. **7** Most tudták meg, hogy mindaz te tőled van, a mit nékem adtál: **8** Mert ama beszédeket, a melyeket nékem adtál, ő nékik adtam; és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem. **9** Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, a kiket nékem adtál, mert a tiéid. **10** És az enyémekek mind a tiéid, és a tiéid az enyémekek: és megdicsőíttetem ő bennök. **11** És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! **12** Mikor velök valék a világon, én megtartám őket a te nevedben; a kiket nékem adtál,

megőrizém, és senki el nem vezett közülök, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön. **13** Most pedig te hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják ő magokban. **14** Én a te ígédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. **15** Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. **16** Nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. **17** Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te ígéd igazság. **18** A miképen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; **19** És én ő érettök [oda] szentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek [az] igazságban. **20** De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, a kik az ő beszédökre hisznek majd én bennem; **21** Hogy mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhigye a világ, hogy te küldtél engem. **22** És én azt a dicsőséget, a melyet nékem adtál, ő nékik adtam, hogy egyek legyenek, a miképen mi egy vagyunk: **23** Én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, a miként engem szerettél. **24** Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál: mert szerettél engem e világ alapjának felvettése előtt. **25** Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy te küldtél engem; **26** És megismertettem ő velök a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen ő bennök, a mellyel engem szerettél, és én [is] ő bennök [legyek.]

18

1 Mikor ezeket mondta vala Jézus, kiméne az ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakán, a hol egy kert vala, a melybe bemenének ő és az ő tanítványai. **2** Ismeré pedig azt a helyet Júdás is, a ki őt elárulja vala; mivelhogy gyakorta ott gyűlt egybe Jézus az ő tanítványaival. **3** Júdás azért magához vevén a [katonai] csapatot, és a papi fejedelmektől és a

farizeusoktól szolgákat, oda méne fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. **4** Jézus azért tudván mindazt, a mi reá következő vala, előre méne, és monda azoknak: Kit kerestek? **5** Felelének néki: A názáreti Jézust. Monda nékik Jézus: Én vagyok. [Ott] állt pedig ő velök Júdas is, a ki elárulta őt. **6** Mikor azért azt mondá nékik, hogy: Én vagyok; hátra vonulának és földre esének. **7** Ismét megkérdezé azért őket: Kit kerestek? És azok mondának: A názáreti Jézust. **8** Felele Jézus: Mondtam néktek, hogy én vagyok [az.] Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el; **9** Hogy beteljesüljön a beszéd, a melyet mondott: Azok közül, a kiket nékem adtál, senkit sem vesztettem el. **10** Simon Péter pedig, a kinek szabljája vala, kirántá azt, és megüté a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus vala. **11** Monda azért Jézus Péternek: Tedd hüvelyébe a te szabljádat; avagy nem kell-é kiinnom a pohárt, a melyet az Atya adott nékem? **12** A csapat azért és az ezredes és a zsidók szolgálai megfogák Jézust, és megkötözik őt, **13** És vivék őt először Annáshoz; mert ipa vala [ez] Kajafásnak, a ki abban az esztendőben főpap vala. **14** Kajafás pedig az vala, a ki tanácsolta vala a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember veszszen el a népért. **15** Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követi vala Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős vala a főpappal, és beméne Jézussal együtt a főpap udvarába, **16** Péter pedig kívül áll vala az ajtónál. Kiméne azért ama másik tanítvány, a ki a főpappal ismerős vala, és szóla az ajtóőrzőnek, és bevivé Pétert. **17** Szóla azért Péterhez az ajtóőrző leány: Nemde, te is ez ember tanítványai közül való vagy? Monda ő: Nem vagyok. **18** A szolgák pedig és a poroszlók [ott] állnak vala, szítván a tüzet, mivelhogy hűvös vala, és melegszenek vala. [Ott] áll vala pedig Péter is ő velök együtt, és melegszik vala. **19** A főpap azért kérdezé Jézust az ő tanítványai felől, és az ő tudománya felől. **20** Felele néki Jézus: Én nyilván szólottam a világnak, én mindenkor tanítottam a zsinagógában és a templomban, a hol a zsidók mindenünnen összegyülekeznek; és titkon semmit sem szólottam. **21** Mit kérdesz engem? Kérdezd azokat, a kik hallották, mit szólottam nékik: ímé ők tudják, a miket nékik szólottam. **22** Mikor pedig ő ezeket mondja vala, egy a poroszlók közül, a ki ott áll vala, arczul üté Jézust,

mondván: így felelsz-é a főpapnak? **23** Felele néki Jézus: Ha gonoszul szóltam, tégy bizonytságot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem. **24** Elküldé őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. **25** Simon Péter pedig [ott] áll vala és melegszik vala. Mondának azért néki: Nemde, te is ennek a tanítványai közül való vagy? Megtagadá ő, és monda: Nem vagyok. **26** Monda egy a főpap szolgálói közül, rokona annak, a kinek a fülét Péter levágta: Nem láttalak-e én téged ő veled együtt a kertben? **27** Ismét megtagadá azért Péter; és a kakas azonnal megszólala. **28** Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a husvétibárányt. **29** Kiméne azért Pilátus ő hozzájuk, és monda: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen? **30** Felelének és mondának néki: Ha gonosztevő nem volna ez, nem adtuk volna őt a te kezébe. **31** Monda azért nekik Pilátus: Vigyétek el őt ti, és ítéljétek meg őt a ti törvényeitek szerint. Mondának azért néki a zsidók: Nékünk senkit sem szabad megölnünk; **32** Hogy beteljesedjék a Jézus szava, a melyet monda, a mikor jelenti vala, hogy milyen halállal kell majd meghalnia. **33** Ismét beméne azért Pilátus a törvényházba, és szólítja vala Jézust, és monda néki: Te vagy a Zsidók királya? **34** Felele néki Jézus: Magadtól mondod-é te ezt, vagy mások beszélték néked én felőlem? **35** Felele Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én? A te néped és a papifejedelmek adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél? **36** Felele Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. Ámde az én országom nem innen való. **37** Monda azért néki Pilátus: Király vagy-é hát te csakugyan? Felele Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonytságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra. **38** Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság? És a mint ezt mondá, újra kiméne a zsidókhöz, és monda nekik: Én nem találok benne semmi bűnt. **39** Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak néktek egyet a husvétünnepen: akarjátok-é azért, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát? **40** Kiáltának azért viszont mindnyájan, mondván: Nem ezt,

hanem Barabbást. Ez a Barabbás pedig tolvaj vala.

19

1 Akkor azért előfogá Pilátus Jézust, és megostoroztatá. **2** És a vitézek tövisből koronát fonván, a fejére tevék, és bíbor köntöst adának reá, **3** És mondának: Üdvöz légy zsidók királya! És arczul csapdossák vala őt. **4** Majd ismét kiméne Pilátus, és monda nékik: Ímé kihozom őt néktek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bûnt. **5** Kiméne azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És monda nékik [Pilátus:] Ímhol az ember! **6** Mikor azért látják vala őt a papifejedelmek és a szolgák, kiáltozának, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg! Mondá nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti és feszítsétek meg, mert én nem találok bûnt ő benne. **7** Felelének néki a zsidók: Nékünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát. **8** Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémül vala; **9** És ismét beméne a törvényházba, és szóla Jézusnak: Honnét való vagy te? De Jézus nem felelt néki. **10** Mondá azért néki Pilátus: Nékem nem szólsz-é? Nem tudod-é hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak? **11** Felele Jézus: Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna néked: nagyobb bûne van azért annak, a ki a te kezedbe adott engem. **12** Ettől fogva igyekszik vala Pilátus őt szabadon bocsátani; de a zsidók kiáltozának, mondván: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja; valaki magát királylyá teszi, ellene mond a császárnak! **13** Pilátus azért, a mikor hallja vala e beszédet, kihozá Jézust, és űle a törvénytevő székbe azon a helyen, a melyet Kõpadolatnak hívtak, zsidóul pedig Gabbathának. **14** Vala pedig a husvét péntekje; és mintegy hat óra. És monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok! **15** Azok pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt! Mondá nékik Pilátus: A ti királyotokat feszítsem meg? Felelének a papifejedelmek: Nem királyunk van, hanem császárunk! **16** Akkor azért nékik adá őt, hogy megfeszíttessék. Átvevék azért Jézust és elvivék. **17** És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, a

melyet héberül Golgothának hívnak: **18** A hol megfeszíték őt, és ő vele más kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust. **19** Pilátus pedig címet is ír, és feltevé a keresztfára. Ez vala pedig az írás: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. **20** Sokan olvasák azért e címet a zsidók közül; mivelhogy közel vala a városhoz az a hely, a hol Jézus megfeszített vala: és héberül, görögül és latinul vala [az] írva. **21** Mondának azért Pilátusnak a zsidók papifejedelmei: Ne írd: A zsidók királya; hanem hogy ő mondotta: A zsidók királya vagyok. **22** Felele Pilátus: A mit megírtam, megírtam. **23** A vitézek azért, mikor megfeszítették Jézust, vevék az ő ruháit, és négy részre oszták, egy részt mindenik vitéznek, és a köntösét. A köntös pedig varrástalan vala, felülről mindvégig szövött. **24** Mondának azért egymásnak: Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot reá, kié legyen. Hogy beteljesedjék az írás, a mely ezt mondja: Megosztotk ruháimon, és a köntösömre sorsot vetettek. A vitézek tehát ezeket művelék. **25** A Jézus keresztje alatt pedig ott állottak vala az ő anyja, és az ő anyjának nőtestvére; Mária, a Kleopás [felesége,] és Mária Magdaléna. **26** Jézus azért, mikor látja vala, hogy [ott] áll az ő anyja és az a tanítvány, a kit szeret vala, monda az ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad! **27** Azután monda a tanítványnak: Ímhol a te anyád! És ettől az órától magához fogadá azt az a tanítvány. **28** Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, monda: Szomjúhozom. **29** Vala pedig ott egy eczettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg eczettel, és izzópra tévén [azt,] oda vivék az ő szájához. **30** Mikor azért elvette Jézus az eczetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá lelkét. **31** A zsidók pedig, hogy a testek szombaton át a keresztfán ne maradjanak, miután péntek vala, (mert annak a szombatnak napja nagy [nap] vala) kérék Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait és vegyék le [őket.] **32** Eljövének azért a vitézek, és megtörék az elsőnek lábszárait és a másikat [is,] a ki ő vele együtt feszített meg; **33** Mikor pedig Jézushoz érének és látják vala, hogy ő már halott, nem törék meg az ő lábszárait; **34** Hanem egy a vitézek közül dárdával dőfé meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki [abból.] **35** És a ki látta, bizonyágot tett, és igaz az ő tanúbizonysága; és az tudja,

hogy ő igazat mond, hogy ti is higgyetek. **36** Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az írás: Az ő csontja meg ne törettessék. **37** Másutt ismét így szól az írás: Néznek majd arra, a kit általszegeztek. **38** Ezek után pedig kéré Pilátust az arimathiai József (a ki a Jézus tanítványa vala, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És megengedé Pilátus. Elméne azért és levevé a Jézus testét. **39** Eljöve pedig Nikodémus is (a ki éjszaka ment vala először Jézushoz), hozván mirhából és áloéból való kenetet, mintegy száz fontot. **40** Vevék azért a Jézus testét, és begöngyölgeték azt lepedőkbe illatos szerekkal együtt, a mint a zsidóknál szokás temetni. **41** Azon a helyen pedig, a hol megfeszítették, vala egy kert, és a kertben egy új sír, a melybe még senki sem helyheztetett vala. **42** A zsidók péntekje miatt azért, mivelhogy az a sír közel vala, abba helyhezteték Jézust.

20

1 A hétnek első napján pedig jó reggel, a mikor még sötétes vala, oda méne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvétetett a kő a sírról. **2** Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, a kit Jézus szeret vala, és monda nekik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt. **3** Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz. **4** Együtt futnak vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz; **5** És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be. **6** Megjöve azután Simon Péter [is] nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak. **7** És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen. **8** Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala. **9** Mert nem tudják vala még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból. **10** Visszamenének azért a tanítványok az övéikhez. **11** Mária pedig künn áll vala a sírnál sírva. A míg azonban siránkozáék, behajol vala a sírba; **12** És láta két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, a hol a Jézus teste feküdt vala. **13** És mondának azok néki:

Asszony mit sírsz? Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt. **14** És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és látá Jézust [ott] állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az. **15** Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? kit keressz? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nékem, hová tetted őt, és én elviszem őt. **16** Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! a mi azt teszi: Mester! **17** Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiához és mondd nékik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez. **18** Elméne Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és [hogy] ezeket mondotta néki. **19** Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűltek vala a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállá a középben, és monda nékik: Békesség néktek! **20** És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat. **21** Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titeket. **22** És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket: **23** A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak. **24** Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, a kit Kettősnek hívtak, nem vala ő velök, a mikor eljött vala Jézus. **25** Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképen el nem hiszem. **26** És nyolcz nap múlva ismét benn valának az ő tanítványai, Tamás is ő velök. Noha az ajtó zárva vala, beméne Jézus, és megállá a középben és monda: Békesség néktek! **27** Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd [ide] a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő. **28** És felele Tamás és monda néki: Én Uram és én Istenem! **29** Monda néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, a kik nem látnak és hisznek. **30** Sok más jelt is mívelt ugyan

Jézus az ő tanítványai előtt, a melyek nincsenek megírva ebben a könyvben; **31** Ezek pedig azért irattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy [ezt] hívén, életetek legyen az ő nevében.

21

1 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképen: **2** Együtt valának Simon Péter, és Tamás, a kit Kettősnek hívtak, és Nátánáel, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő [is] az ő tanítványai közül. **3** Monda nékik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának néki: Elmegyünk mi is te veled. Elmenének és azonnal a hajóba szállának; és azon az éjszakán nem fogtak semmit. **4** Mikor pedig immár reggeledék, megállta Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerék meg, hogy Jézus van [ott.] **5** Monda azért nékik Jézus: Fiaim! Van-é valami ennivalótok? Felelének néki: Nincsen! **6** Ő pedig monda nékik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok. Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt. **7** Szóla azért az a tanítvány, a kit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van [ott]! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy [ott] van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe. **8** A többi tanítványok pedig a hajón menének (mert nem messze valának a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonszsák vala a hálót a halakkal. **9** Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér. **10** Monda nékik Jézus: Hozzatok a halakból, a melyeket most fogtatok. **11** Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, a mely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi vala, nem szakadozik vala a háló. **12** Monda nékik Jézus: Jertek, ebédeljete. A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhogy tudják vala, hogy az Úr ő. **13** Oda méne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adá nékik, és hasonlóképen a halat is. **14** Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minekutána feltámadt a halálból. **15** Mikor aztán

megebédélének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának [fia:] jobban szeretsz-é engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki: Legeltesd az én bárányaimat! **16** Monda néki ismét másodszor is: Simon, Jónának [fia], szeretsz-é engem? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki: Őrizd az én juhaimat! **17** Monda néki harmadszor [is]: Simon, Jónának [fia], szeretsz-é engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadszor [is] mondotta vala néki: Szeretsz-é engem? És monda néki: Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat! **18** Bizony, bizony mondom néked, a mikor ifjabb valál, felövezéd magadat, és oda mégy vala, a hova akarád; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, a hová nem akarod. **19** Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondván, szóla néki: Kövess engem! **20** Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, a kit szeret vala Jézus, a ki nyugodott is ama vacsora közben az ő kebelén és mondá: Uram! ki az, a ki elárul téged? **21** Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint [lészen?] **22** Monda néki Jézus: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem! **23** Kiméne azért e beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg; pedig Jézus nem mondta néki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ez megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? **24** Ez az a tanítvány, a ki bizonyágot tesz ezekről, és a ki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonyágtétele igaz. **25** De van sok egyéb is, a miket Jézus cselekedett vala, a melyek, ha egyenként megiratnának, azt vélem, hogy maga a világ sem foghatná be a könyveket, a melyeket írnának. Ámen.